

Yaratılanı Yaratanı ötürü hoş gören bir dinin müntesipleri olan Müslümanlar ancak Yaraticının kendileri için hoş gördüğü şeyleri yapmakla” iyi insan” olabileceklerinin bilincindedirler. Ebu Hureyre(r.a)den nakledilen bir hadiste Allah resulü(s.a.s)nün şöyle buyurduğunu bildirmiştir. Allah azze ve celle kıyamet gününde bir kimseye şöyle seslenecek “ Ey Ademoğlu! Hastalandım,beni ziyaret etmedin. O şahıs Ey Rabbim! Sen Alemlerin Rabbisin,ben seni nasıl ziyaret edebilirim? Deyince Allah Falan kulum hastalandı,onu ziyaret etmedin beni onun yanında bulacağını bilmiyormuydun? Diyecek,Allah” Ey Ademoğlu! Yiyecek istedim bana yedirmedi diyecek. (O şahıs) Ey Rabbim, Sen Alemlerin Rabbisin,ben sana nasıl yedirebilirim? Deyince Canab-ı Hak,Falanca kulum yiyecek istediğinde ona yedirmedi,şayet yedirseydin bunun karşılığını benim yanımda bulacağını bilmiyormuydun? Diyecek.

Kutsi hadis olarak,yani manası Allah,a ifadesi Hz.Peygambere ait bir rivayet şeklinde nakledilen bu hadisin bir benzeri ise İncil’de de rastlanmaktadır(Matta,25/34-36)

Hadis Yüce Allah’ın,kullarına yapılan iyiliği,adeta kendisine yapılmışçasına önemseydiği ve bu düzeyde değerlendirdiğinin çarpıcı bir ifadesidir.Böyle bir anlatıma Kuran’ı Kerim’de ihtiyaç sahiplerine; başa kakmadan,faiz almadan,ödeme konusunda sıkıştırmadan verilen,hatta ödeyemeyecek durumu düşenlere sadaka niyetiyle bağışlanan borç anlamındaki “ karz-ı hasen”(güzel borç)ile ilgili ayetlerde de rarslıyoruz.

İyilik ve kötülük insan için anlamlı olan ve etkilerini bu varlık aleminde gösteren iki kavramdır. Kuran’ın ifadesiyle,” iyilik yapan kendi lehine,kötülük yapan kendi aleyhine(Fussilat, 41/46) davranmış olur.Yaptığı iyilikle Allah’a fayda sağlayabilecek,kötülükle de zarar verebilecek kimse yoktur. Onun için “ iyi söz ve güzel iş Onun katına yükselecek” (Fatır,35/10) ama faydasını başta insanlar olmak üzere bütün yaratıklar görecektir.

Yardımlaşma,yoksula,muhtaca destek olma konusundaki ayetlerin ve ilgili nebevi tavsiyelerin çokluğu dikkate alınır İslam dininin bir yardımlaşma ve dayanışma dini olduğunu söylemek mümkündür.

Toplum halinde yaşayan, farklı kabiliyet ve becerilere sahip,sağlık açısından, maddi ve manevi imkanlar bakımından eşit olmayan insanları asgari hayat standardında birleştirmek ancak toplumsal dayanışmayla mümkündür.Günümüzde büyük ölçüde devletlerin üstlendiği bu görev İslamın geldiği dönemde daha çok toplumsal bir sorumluluk kabul edildiği için Müslüman bireyler bu konuda teşvik edilmiş, hatta bu tür görevler dini bir vecibe olarak kabul edilmiştir. Sevgili Peygamberimiz de İslamın beş temel üzerine bina edildiğini ifade ettikleri hadislerinde (Buhari,İman,1) zekatı bu temellerden biri saymış ve Müslümanlar,İslamın beş şartı olarak bilinen bu vecibelerden biri olan zekata ayrı bir önem vermişlerdir.Hz.Peygamberin vefatından sonra,diğer dini görevleri kabul ettikleri halde zekat vermek istemeyen Arap kabileleri üzerine ordu göndermeye niyetlenen Hz.Ebubekir’in sert tutumu, toplumsal yardımlaşmayla ilgili görevlerin tamamen kişilerin arzusuna bırakılmayacak kadar önemli olduğunu göstermektedir. Kendisi için istediğini diğer kardeşleri için de istemeyi şiar haline getiren bu fedakar insanlar,geçmişte ecdadımızın vakıf yoluyla yaptıklarını, bu gün yardım dernekleriyle gerçekleştirmekte, aç, susuz, hasta ve çaresiz insanların dermanı olmaktadır. Şairin dediği gibi, kimsesi Allah olanın başka kimseye ihtiyacı olmayacaktır. (Diyaret Aylık dergi,263)Kalın sağlıcakla hayırlı ramazanlar!